

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2024 r.

Pan Jacek Tomczak
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Dot. DDR-III.0210.10.8.2024

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na Pana pismo z dnia 5 kwietnia 2024 r., znak: DDR-III.0210.10.8.2024, w sprawie konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego, poniżej pragniemy przedstawić swoje uwagi do zaproponowanych zmian. Jednocześnie z uwagi na złożoność sprawy będącej przedmiotem zmian legislacyjnych oraz konieczność dokonania wszechstronnych analiz i konsultacji, a także krótki okres na wyrażenie opinii, swoje uwagi mamy możliwość przedstawienia dopiero w niniejszym piśmie i prosimy o ich uwzględnienie w dalszych pracach.

Postępowanie cywilne

W Kodeksie postępowania cywilnego proponuje się, że przewodniczący będzie obligatoryjnie kierował do mediacji lub udziału w spotkaniu mediacyjnym nie tylko sprawy rozpoznawane w postępowanie gospodarczym, ale również sprawy rozpoznawane w postępowaniu nakazowym, uproszczonym czy rozpoznawane w postępowaniu z udziałem konsumentów w sytuacji, gdy jedna ze stron jest przedsiębiorcą, także w sytuacji gdy przedsiębiorca z różnych przyczyn np. braku wiedzy – nie zamieścił takiej informacji w pozwie, pomimo tego że podjął np. próbę ugodowego załatwienia sprawy lub nie złożył wyjaśnień pomimo tego, że okoliczności faktyczne wskazują na bezzasadność takiego postępowania z uwagi np. na postawę dłużnika, który nie odbiera korespondencji – brak zupełnego kontaktu lub nie realizował wcześniejszych ugód pozasądowych. Proponowany przepis nie przewiduje przed podjęciem powyższych działań przez przewodniczącego konieczności chociażby wcześniejszego wezwania strony powodowej do uzupełnienia pozwu o wskazane informacje albo złożenia wyjaśnień pod rygorem skierowania sprawy do mediacji. Brak takich regulacji może spowodować w niektórych sądach wydłużenie się postępowania w celu oczekiwania na spotkanie informacyjne, w sytuacji, gdy strona powodowa - przedsiębiorca niereprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył pozew bez zamieszczenia takich informacji albo

wyjaśnień z uwagi choćby na brak wiedzy co do konieczności ich zamieszczenia. Tym samym sprawa taka, w której dotychczas zostałyby np. wydany nakaz zapłaty w przeciągu 4 miesięcy od wpływu pozwu i uzupełnienia informacji, będzie czekać kolejne miesiące na termin spotkania informacyjnego. Tym bardziej, że taka decyzja będzie doręczona stronom, to czy w sytuacji nieodebrania przez pozwaną takiej korespondencji, co jest częste wśród dłużników, będzie konieczna przeprowadzana próba doręczenia korespondencji przez komornika w trybie art. 139 Kpc. Ponadto należy wskazać, że w sytuacji, gdy powód nie próbował przed wytoczeniem powództwa podjąć próby polubownego załatwienia sprawy, a strona przeciwna przy pierwszej czynności uznała powództwo i uregulowała należności, to powód może zostać obciążony kosztami procesu w sytuacji uznania przez sąd, że strona pozwania nie dała podstawy do wytoczenia powództwa. Ponadto nie jest jasne, jakie ma być obligatoryjnie prowadzone postępowanie mediacyjne lub spotkanie informacyjne w przypadku sprawy dot. np. zaskarżenia uchwał organów spółdzielni, stwierdzenia ich istnienia lub nieważności. Taka kategoria spraw z uwagi na ich charakter nie powinna podlegać takim regulacjom. Brak jest również odpowiednich przepisów przejściowych wprowadzających ww. przepisy.

Prawo przedsiębiorców

Proponowane jest skrócenie czasu prowadzenia kontroli. Inicjatywa taka jest zasadna, jednakże zmiana ta niekoniecznie poprawi w sposób realny i znaczący sytuacji mikroprzedsiębiorców. Już teraz kontrole podatkowe (tzw. miękkie) są zastępowane mniej formalnymi czynnościami sprawdzającymi, a te czynności w żaden sposób nie są limitowane. Urząd Skarbowy coraz częściej korzysta z procedury czynności sprawdzających i w tych ramach przeprowadza czynności zastrzeżone dla kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego. Przepisy nie regulują, w jakim czasie organ podatkowy ma zakończyć czynności sprawdzające. Ponadto problemem są wyjątki od przepisu o limitach czasowych dla prowadzonych kontroli. Urząd Skarbowy nie musi np. tłumaczyć, dlaczego kontrola podatkowa jest niezbędna dla „przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia skarbowego”. Skoro zatem do czynności sprawdzających nie stosuje się ograniczeń czasowych ani przepisów regulujących obowiązki organu kontrolującego, to można dojść do wniosku, że mimo ograniczenia czasu trwania kontroli do sześciu dni, sytuacji mikrofirm niekoniecznie się poprawi. Celowe byłoby również zmniejszenie limitów kontroli dla dalszych grup przedsiębiorców. Przepisy o maksymalnym czasie trwania powinny dotyczyć również kontroli celno-skarbowych.

Z wyrazami szacunku

*Zastępca Prezesa Zarządu
Krajowej Rady Spółdzielczej*

Ryszard Jaśkowski